

POSTANOWIENIE

Dnia 14 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Dobrowolski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Antoni Bojańczyk

SSN Krzysztof Wiak

w sprawie ze skargi T. K.

na przewlekłość postępowania Sądu Najwyższego w sprawie I NSP 4/19

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 14 czerwca 2019 r.

odrzuca skargę

UZASADNIENIE

W dniu 6 maja 2019 r. wpłynęła do Sądu Najwyższego skarga na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki wniesiona przez SSR T. K., w której domagał się: stwierdzenia przewlekłości postępowania Sądu Najwyższego w sprawie I NSP 4/19 oraz zasądzenia sumy pieniężnej w kwocie 20.000 zł na rzecz skarżącego od Skarbu Państwa.

W uzasadnieniu skarżący podniósł, że w dniu 14 marca 2017 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w O., na wniosek Prezesa Sądu Okręgowego w O., wszczął wobec skarżącego postępowanie wyjaśniające w przedmiocie przewlekłości prowadzonych przez niego postępowań. Zarzut obejmował w szczególności brak podejmowania określonych czynności w wymaganych terminach. Skarżący podkreślał, że postępowanie w niniejszej sprawie było prowadzone do 8 grudnia 2017 r., kiedy prowadzący postępowanie wydał po-stanowienie o przedstawieniu skarżącemu 84 zarzutów z czego 83

dotyczyły uchybień w szybkości postępowań, natomiast jeden dotyczył popełnienia wykroczenia z art. 51 k.w. Wskazane postępowanie w ocenie skarżącego prowadzone było w sposób rażąco przewlekły, z naruszeniem przepisów określających czas na wykonanie określonych czynności procesowych.

Z uwagi na powyższe skarżący złożył skargę na przewlekłość ww. postępowania dyscyplinarnego za pośrednictwem Biura Podawczego Sądu Okręgowego w O. w dniu 9 sierpnia 2018 r. Otrzymał informację, że skarga została przekazana do Sądu Najwyższego w dniu 14 sierpnia 2018 r. Następnie otrzymał w dniu 8 listopada 2018 r. informację, że złożona skarga została według właściwości przekazana Prezesowi Sądu Apelacyjnego w [...], a następnie przez tegoż Prezesa przekazana do Zastępcy Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Okręgowym w O.. Po wyjaśnieniu wątpliwości dotyczących wskazania organu właściwego do rozpoznania skargi została ona w dniu 10 grudnia 2018 r. przekazana z powrotem do Sądu Najwyższego (wpłynęła 14 grudnia 2018 r.).

Zdaniem skarżącego powstała sytuacja rażąco naruszyła art. 7 i art. 11 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r., o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75 – dalej: u.przewl.), gdyż w wyniku szeregu przekazywań sprawy, nie nastąpiło niezwłoczne przekazanie sprawy sądowi właściwemu, a w konsekwencji nie wydano orzeczenia w przedmiotowej skardze w terminie dwóch miesięcy licząc od daty jej złożenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga jest niedopuszczalna.

Przepis art. 3 u.przewl. nie przewiduje możliwości wniesienia skargi na przewlekłość w przypadku postępowań, które same dotyczą skargi na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki, a to powoduje, że skarga sędziego T. K. musi być uznana za niedopuszczalną z mocy prawa.

Skarżącemu nie przysługuje zatem skarga na przewlekłość postępowania, w którym stwierdza się, czy ma miejsce przewlekłość postępowania. Wszystko to powoduje, że nie można rozpoznać złożonej skargi. Dlatego Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

aw